

Arrest

nr. 205 347 van 14 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 april 2018, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 25 mei 2018 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op 28 mei 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Atchuvvely, Jaffna district, en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. Wanneer u ongeveer zes jaar oud was, verhuisde u met uw moeder

en zus naar Colombo. Uw vader zou werkzaam geweest zijn voor de inlichtingendienst van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd). Hierdoor zou hij niet permanent bij jullie gewoond hebben, maar jullie slechts bezocht hebben bij speciale gelegenheden. U ging tot de elfde graad naar school en bleef nadien thuis. Sinds 2007 zou uw vader vermist geraakt zijn. De Sri Lankaanse politie zou in 2008 al enkele keren zijn langsgekomen op zoek naar uw vader. Na de laatste oorlog (Eelam IV, 2006-2009) zou uw moeder vernomen hebben dat een collega van uw vader gespot zou zijn in een kamp in Vavuniya. In juni 2009 zou uw moeder uw vader er dan ook zijn gaan zoeken, zonder succes evenwel. Vrijwel meteen nadien zouden enkele leden van de CID (Criminal Investigation Department) bij jullie thuis zijn langsgekomen. Ze zouden verschillende keren zijn teruggekomen, jullie huis doorzocht hebben en uw moeder daarbij ondervraagd en mishandeld hebben. Uw moeder zou zich ook verschillende keren zijn moeten gaan aanmelden bij de autoriteiten. In 2012 zou uw moeder overleden zijn aan de gevolgen van een hoofdwonde, opgelopen door de behandeling van de CID bij één van hun bezoeken. Uw grootvader zou nadien de zoektocht naar uw vader hebben verdergezet. Ook hij zou hierdoor in de problemen gekomen zijn, door de autoriteiten gefolterd zijn en hierdoor in september 2014 overleden zijn. In oktober 2014 zou u samen met uw grootmoeder en zus gekidnapt zijn door de Sri Lankaanse autoriteiten. Jullie zouden overgebracht zijn naar een onbekende plaats waar u tot april 2015 zou hebben vastgezeten. Op dat moment zou u er echter dankzij tussenkomst van 'KP' (Kumaran Pathmanathan), een oude kennis van uw vader en grootmoeder, zijn weggeraakt. Van uw grootmoeder en zus zou u sindsdien niets meer vernomen hebben. Zelf zou u overgebracht zijn naar Colombo, waar u bleef tot aan uw vertrek uit Sri Lanka.

Op 16 juni 2015 zou u vanuit Colombo naar Singapore gevlogen zijn, en de volgende dag van daaruit naar Maleisië, bij beide vluchten gebruik makend van een vals Sri Lankaans paspoort. U zou een kleine drie jaar illegaal in Maleisië hebben verbleven. In april 2018 zou u vanuit Maleisië, via Thailand en Kenia, naar Ivoorkust zijn gevlogen, daarbij gebruikmakend van een vals Thais of Indonesisch paspoort. Op 29 april 2018 zou u met een vals Indisch paspoort op een vlucht naar Mumbai (India) zijn gestapt met een transit in Brussel. Bij aankomst in Brussel diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van een overlijdensboekje en kopie van een medisch attest uit België. In uw dossier bevinden zich eveneens kopie van een pagina uit het valse Indische paspoort waarmee u in Brussel aangekomen bent en kopie van een e-ticket.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient opgemerkt dat u uw **identiteit niet ontegensprekelijk kon aantonen**. Zo legde u namelijk geen enkel identiteitsbewijs neer en had u hiervoor bovendien geen overtuigende uitleg. U zou nochtans onder meer een identiteitskaart en een geboorteakte hebben in Sri Lanka, maar liet na deze voor te leggen. Hoewel u naar eigen zeggen Sri Lanka al bijna drie jaar verlaten heeft en u intussen al enkele weken in België vertoeft, heeft u het klaarblijkelijk niet nodig geacht enig begin van bewijs van uw identiteit te verkrijgen. Nochtans slaagde u er wel in via een tante in Londen een overlijdensboekje van uw moeder neer te leggen, en was u van bij aanvang van uw procedure in België gewezen op het belang van documenten, in het bijzonder documenten die uw identiteit, nationaliteit en problemen zouden kunnen staven. Dat u geen familie/contacten meer in Sri Lanka heeft, is gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen daarover (zie verder) hiervoor geen verschoning. Het feit dat u geen enkel sluitend identiteitsbewijs aan de Belgische asielinstanties voorlegde, doet vermoeden dat u deze bewust achterhoudt om de erin vervatte informatie te verbergen. Het CGVS heeft zo **geen zicht**

op uw identiteit, nochtans een essentieel element in elk verzoek om internationale bescherming. Wat er ook van zij, deze vaststelling ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat ook uw verklaringen over uw reisweg, en dan vooral het tijdstip van uw vertrek, het illegaal verlaten van uw land en uw verblijfplaatsen sindsdien allerminst overtuigen. Zo gaf u immers, na drie jaar nog opmerkelijk accuraat, aan dat u Sri Lanka op 16 juni 2015 zou hebben verlaten. Heel wat minder accuraat bleek uw kennis van het valse paspoort dat u hiervoor gebruikte. U wist enkel nog de voornaam op het paspoort, alsook dat het om een Sri Lankaans paspoort ging, meer kon u er niet over vertellen (zie CGVS, p.13). **Daarnaast** kon u opmerkelijk genoeg evenmin aangeven wanneer de laatste verkiezingen voor uw vertrek uit Sri Lanka plaatsvonden. Nochtans werden er in januari 2015 nog presidentsverkiezingen gehouden (zie CGVS, p.12), dewelke zoals blijkt uit toegevoegde informatie voor de nodige ophef gezorgd hebben, temeer gezien het resultaat voor velen als een shock aankwam (zie blauwe map). U kon desondanks ook niet aangeven wie er precies president was ten tijde van uw vertrek. U dacht dat u pas in Maleisië vernomen zou hebben dat Maithri(pala Sirisena) president geworden was (zie CGVS, p.12). De uitleg die u hiervoor gaf, als zou u toen erg in de war geweest zijn omwille van de problemen (zie CGVS, p.12), overtuigt gezien de ongeloofwaardigheid daarvan (zie verder) allerminst.

Verder legde u ook uiteenlopende verklaringen af over de plaatsen waar u na uw vertrek uit Sri Lanka zou hebben verbleven. Waar u bij aankomst in België aan de luchtvaartpolitie nog had laten optekenen dat u twee jaar in Maleisië verbleef en vervolgens via Thailand was doorgereisd naar Afrika (zie Verslag Aanvraag Internationale Bescherming), verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u Maleisië vrijwel meteen had verlaten en nadien ongeveer drie jaar in Thailand verbleef (zie DVZ Verklaring, pt.31). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS gaf u dan weer aan dat u eigenlijk ongeveer drie jaar in Maleisië verbleef en slechts één dag in Thailand (zie CGVS, pp.13-14). Uw uitleg, dat er bij uw eerdere interview geen tolk aanwezig was (zie CGVS, pp.18-19), kan maar weinig overtuigen. U gaf immers aan (wat) Engels te begrijpen. Bij het korte interview bij de luchtvaartpolitie bleek u klaarblijkelijk ook in staat om zich verstaanbaar te maken over uw problemen, waardoor het weinig aannemelijk lijkt dat er dan iets fout zou gegaan zijn bij simpelere woorden als de namen van landen en getallen. Bij het interview dat de DVZ van u afnam was er overigens wel een Tamil tolk aanwezig. U verklaarde zich na afloop ervan ook akkoord met de weergave, waardoor het des te meer bevreemdt dat u alweer uiteenlopende verklaringen liet optekenen.

Voorts had u opmerkelijk genoeg helemaal geen kennis van het paspoort waarmee u dan van Maleisië, over Thailand en Kenia, naar Ivoorkust zou zijn gevlogen. U was zelfs niet zeker of het een Thais of een Indonesisch paspoort was (zie CGVS, p.12). Indien u zoals u beweert werkelijk een smokkelaar zou hebben ingeschakeld voor uw reis, dan kan in redelijkheid niet worden aangenomen dat deze niet alle nodige maatregelen neemt om bij de individuele controles en grensinspecties te vermijden dat de verzoeker en de smokkelaar tegengehouden worden. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de smokkelaar u een aantal essentiële gegevens in het paspoort zal bijbrengen, zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum, visum, teneinde de vertrek- en aankomstcontroles in de luchthaven probleemloos te passeren. Dat u kon reizen met verschillende valse paspoorten zonder grondige kennis te hebben van de gegevens daarin, is dan ook niet aannemelijk en doet, samen met de overige vaststellingen, vermoeden dat u niet met valse documenten reisde maar wel met uw eigen paspoort, dat u achterhoudt om een aantal essentiële gegevens ten aanzien van de Belgische overheden te verhullen. Het is **overigens** ook bijzonder weinig aannemelijk dat deze 'KP', een u zo goed als onbekend man (zie verder), een smokkelaar voor u zou hebben ingeschakeld en dan ook nog eens de reis voor u zou hebben betaald (zie CGVS, p.15). **Ten slotte** dient hier nog aan toegevoegd dat u geen enkel begin van bewijs van deze eerste twee paspoorten die u zou gebruikt hebben neerlegde, noch enig ander begin van bewijs van uw hele reisweg of uw jarenlange verblijf in derde landen.

Ten derde konden ook uw verklaringen over het beweerde profiel en verdwijning van uw vader niet overtuigen. Zo wist u om te beginnen opmerkelijk genoeg bijna niets over de oorzaak van uw problemen, zijnde de beweerde activiteiten van uw vader voor de LTTE. U wist enkel dat hij voor de inlichtingendienst van de LTTE zou gewerkt hebben en zijn baas P.A. was. Meer kon u er niet over vertellen. U zou pas ten tijde van de zoektocht van uw moeder naar uw vader te weten gekomen zijn van de activiteiten van uw vader, zo gaf u aan. U verklaarde dat uw moeder u er zelfs dan helemaal niets meer over verteld zou hebben. Frappanter nog is de vaststelling dat u er zelfs helemaal niets meer over zou gevraagd hebben (zie CGVS, pp.10-11).

Verder liet u optekenen dat uw vader veel belangrijke mensen binnen de LTTE zou gekend hebben en hij binnen de LTTE een andere naam had die iedereen binnen de LTTE kende. Desalniettemin bleek u deze naam niet te kennen (zie CGVS, p.10), al zouden jullie tijdens jullie zoektocht wel contact hebben gehad met (ex-) collega's van uw vader. Een dergelijk gebrek aan kennis van en interesse in de oorzaak van uw beweerde problemen ondermijnt op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan. **Daarnaast** is het op zich al enigszins bevreemdend dat een smid plots zou kunnen toetreden tot

de inlichtingendienst van de LTTE. Dat hij zijn gezin daarbij ook zou onderbrengen in 'het hol van de leeuw', zijnde Colombo (zie CGVS, p.11), maakt het geheel van uw verklaringen over zijn betrokkenheid nog minder geloofwaardig.

Ten vierde komt de **geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde problemen in Sri Lanka** al ernstig in het gedrang door bovenvermelde vaststellingen over uw identiteit, reisweg en het beweerde profiel van uw vader. De ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt verder bevestigd door de **uiteenlopende en opmerkelijke verklaringen** die u er over aflegde. Evenmin legde u enig begin van bewijs van de door u aangehaalde problemen neer.

Zo konden uw verklaringen over jullie **initiële problemen** al niet overtuigen. U verklaarde dat uw vader sinds 2007 vermist zou zijn. De Sri Lankaanse politie zou in 2008 al enkele keren zijn langsgekomen op zoek naar uw vader, een element dat u -bevreemdend genoeg- geheel onvermeld liet ten overstaan van de DVZ. In 2009 zou uw moeder vernomen hebben dat een collega van uw vader gespot zou zijn in een kamp en daarop vergeefs een zoektocht naar uw vader hebben aangevat. Ze zou daarbij naar het "Vavuniya camp" (zie CGVS Vragenlijst), een kamp in Vavuniya waarvan u de naam niet kende (zie CGVS, p.6) dan wel naar verschillende kampen in 'Vavuniya, Vanni en Mullaitivu' (zie CGVS, p.7) gegaan zijn. Ook de namen van deze kampen kende u opmerkelijk genoeg niet. Nochtans zou ook uw grootvader na de dood van uw moeder de zoektocht in 'veel kampen' hebben verdergezet (zie CGVS, p.7). Dat u ook hierover zo goed als geheel onwetend was, ondermijnt verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door u aangehaalde problemen. **Daarnaast** is het uiterst bevreemdend dat u niet bleek te weten van andere mogelijkheden om vermiste personen te traceren dan ter plaatse in de kampen gaan en deelnemen aan manifestaties van vermisten (zie CGVS, p.7, p.18). **Verder** is het evenzeer bevreemdend dat u ten overstaan van de DVZ geheel onvermeld liet dat uw moeder zich na de bezoeken van de CID ook geregeld zou moeten zijn gaan aandienen. Nochtans zou ze ook daar volgens uw verklaringen ten overstaan van het CGVS mishandeld zijn (zie CGVS, p.17) en kreeg u op de vragenlijst van het CGVS de kans om uw verhaal uitgebreid uit de doeken te doen.

Ook uw verklaringen over uw beweerde **ontvoering en ontsnapping/vrijlating** konden allerminst overtuigen. **Vooreerst** is het al weinig aannemelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw familie in dergelijke mate zouden blijven viseren, temeer de oorlog al ruim vijf jaar voorbij was en u zelf totaal geen idee zou hebben van de activiteiten van uw vader. **Verder** kon u niet meer vertellen over de plaats waar jullie ongeveer een half jaar zouden zijn vastgehouden, dan dat ze op ongeveer vier à vijf uur rijden lag, ergens in Singalees gebied (zie CGVS, p.8). **Voorts** is het uiterst bevreemdend dat u zelf na dat half jaar zou zijn vrijgelaten (zoals u het aangaf op de vragenlijst van het CGVS, dan wel buiten gesmokkeld (zoals u het aangaf tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS), terwijl uw grootmoeder en zus er nog zouden moeten blijven. U beweerde in elk geval geen nieuws van hen te hebben sindsdien, evenmin zou u zich er terdege naar geïnformeerd hebben. U gaf in eerste instantie aan dat u via de man die u gestuurd heeft, vergeefs probeerde om informatie te krijgen (zie CGVS, p.7). Wat later verklaarde u dat u bij iedereen had gevraagd, zelfs bij de persoon die u stuurde (zie CGVS, p.18), een aanpassing van uw verklaring die de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer bevestigt. U zou zelfs niet via de persoon die u zo ridderlijk gered zou hebben, geïnformeerd hebben naar hun lot. Nochtans zou hij een kennis van uw (vader en) grootmoeder zijn.

U bleek **daarnaast** ook zo goed als niets te weten over deze man die u uit het kamp gered zou hebben. U verklaarde dat u door ene 'KP' buiten gesmokkeld zou zijn. U wist enkel dat hij een grote vis binnen de LTTE was en uw vader close met hem was. Meer wist u niet over deze persoon te vertellen. U kende zijn volledige naam niet, wist niet hoe hij uw familie precies kende, noch wat hij precies deed. Dit maakt het geheel van uw verklaringen over uw ontvoering nog minder geloofwaardig, temeer gezien 'KP' (Kumaran Pathmanathan of Selvarasa Pathmanathan, allebei aliasen van Shanmugam Kumaran Tharmalingam), een welbekend en hooggeplaatst figuur binnen de LTTE was. Ook na de oorlog is hij overigens bekendheid blijven vergaren, onder meer met de oprichting van NERDO, nota bene een ngo die zich bezighield met rehabilitatie en hulp aan IDP's ('Internally Displaced Persons' - interne vluchtelingen; zie toegevoegde informatie). Dat u, ondanks uw beweerde problemen, helemaal niets bleek te weten van de man of van zijn activiteiten, en zich daar klaarblijkelijk evenmin naar heeft geïnformeerd, doet de geloofwaardigheid van de beweerde ontvoering finaal teniet. Dat deze u blijkbaar compleet onbekende man u dan nog zou helpen door u vrij te krijgen en dan nog gratis het land uit te smokkelen, is dan ook allerminst geloofwaardig.

De ongeloofwaardigheid van uw relaas wordt **ten slotte** ten overvloede bevestigd door de vaststelling dat u ten overstaan van een medewerker van de DVZ een heel ander verhaal liet optekenen. U verklaarde daar immers dat uw "vader, een spion voor de Tamiltijgers, gevangen genomen zou zijn" en verder dat uw "moeder zou zijn gedood en u, uw zus en oma zijn gearresteerd en nadien vrijgelaten" (zie Werkfiche Kandidaat Politiek Vluchteling).

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat u ook aangaf dat u zelf als kind mogelijks uw vader zou hebben geholpen bij activiteiten voor de LTTE. Zo zou u soms kamers en hotels geboekt hebben voor

zijn vrienden en hen ook eten gebracht hebben. De vaststelling alleen al dat u deze elementen pas vermeldde op het einde van uw persoonlijk onderhoud met het CGVS, hier expliciet naar gevraagd, en deze eerder steeds onvermeld liet (ook bij de DVZ), lijkt in elk geval allerm minst te wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Sri Lanka die u hierdoor zou koesteren. Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u nu aangeeft dat uw vader voor de inlichtingendienst van de LTTE zou hebben gewerkt, dat u dit ook al sinds de zoektocht van uw moeder weet, maar u er klaarblijkelijk nooit heeft aan gedacht dat u met deze activiteiten mogelijks de LTTE hielp (zie CGVS, p.19). Ten slotte wist u deze hulp ook niet duidelijk in de tijd te plaatsen. U dacht dat het in 2005 of 2006 was. Gevraagd of het dan voor of tijdens de oorlog was, antwoorde u naast de vraag en gaf u plots aan dat het gebeurde ten tijde van de tsunami (zie CGVS, p.19), dewelke echter plaatsvond in het jaar 2004, zoals blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie.

Op basis van al het voorgaande kan het CGVS dan ook besluiten dat er absoluut geen geloof gehecht kan worden aan uw asielaanvraag en de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De overige documenten die u voorlegde zijn niet van dien aard dat ze de bovenstaande beoordeling wijzigen. Het overlijdensboekje van uw moeder en het medisch attest ivm uw verwondingen zeggen immers beide niets over de oorzaak van de dood/verwondingen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de "schending van de artikels 1 en 2 afdeling A" van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtaanvraag wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een door hem geschreven verklaring met vertaling (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij problemen kende met de Sri Lankaanse autoriteiten wegens de activiteiten van zijn vader voor de inlichtingendienst van de LTTE. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij zijn identiteit niet ontegensprekelijk aantoonde daar hij geen enkel identiteitsbewijs neerlegt en hij hiervoor geen overtuigende verklaring kan bieden; (ii) zijn verklaringen over zijn reisweg, meer bepaald over het tijdstip van zijn vertrek, het illegaal verlaten van zijn land van herkomst en zijn verblijfplaatsen sinds zijn vertrek, niet aannemelijk zijn en verschillende tegenstrijdigheden bevatten; (iii) zijn verklaringen over het profiel en de verdwijning van zijn vader evenmin aannemelijk, gelet op zijn gebrekkige kennis over de oorzaak van zijn problemen en over het functioneren van zijn vader binnen de LTTE; (iv) hij onaannemelijke en vage verklaringen aflegde over zijn initiële problemen, zijnde het vermist zijn van zijn vader en de bezoeken van de Sri Lankaanse politie in 2008; (v) zijn verklaringen over zijn ontvoering door de Sri Lankaanse autoriteiten en zijn vrijlating/ontsnapping geenszins geloofwaardig zijn, temeer gelet op zijn gebrekkige kennis over de persoon die hem zou hebben helpen vrijlaten/ontsnappen; (vi) zijn verklaringen over de kern van zijn vluchtrelaas op de Dienst Vreemdelingenzaken niet stroken met hetgeen hij verklaarde op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; (vii) hij zijn beweerde hulp aan de LTTE als kind evenmin aannemelijk weet te maken; (viii) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het loutere profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming; en (ix) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Zo wordt aangaande verzoekers reisweg in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Verder legde u ook uiteenlopende verklaringen af over de plaatsen waar u na uw vertrek uit Sri Lanka zou hebben verbleven. Waar u bij aankomst in België aan de luchtvaartpolitie nog had laten optekenen dat u twee jaar in Maleisië verbleef en vervolgens via Thailand was doorgereisd naar Afrika (zie Verslag Aanvraag Internationale Bescherming), verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u Maleisië vrijwel meteen had verlaten en nadien ongeveer drie jaar in Thailand verbleef (zie DVZ Verklaring, pt.31). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS gaf u dan weer aan dat u eigenlijk ongeveer drie jaar in Maleisië verbleef en slechts één dag in Thailand (zie CGVS, pp.13-14). Uw uitleg, dat er bij uw eerdere interview geen tolk aanwezig was (zie CGVS, pp.18-19), kan maar weinig overtuigen. U gaf immers aan (wat) Engels te begrijpen. Bij het korte interview bij de

luchtvaartpolitie bleek u klaarblijkelijk ook in staat om zich verstaanbaar te maken over uw problemen, waardoor het weinig aannemelijk lijkt dat er dan iets fout zou gegaan zijn bij simpelere woorden als de namen van landen en getallen. Bij het interview dat de DVZ van u afnam was er overigens wel een Tamil tolk aanwezig. U verklaarde zich na afloop ervan ook akkoord met de weergave, waardoor het des te meer bevreemdt dat u alweer uiteenlopende verklaringen liet optekenen."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande dat hij op 16 juni 2015 met een vals paspoort naar Singapore is gevlucht, dat hij na één dag naar Maleisië is gegaan alwaar hij tot april 2018 verbleef en waarna hij met een vals paspoort via Thailand naar Kenia reisde en daarna verder naar België. In zijn verzoekschrift negeert verzoeker gewoon zijn verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, stuk 10), hetgeen allerm minst ernstig is. Wat betreft zijn kennis van het Engels wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft aangegeven dat zijn kennis van het Engels onvoldoende was om het interview op de luchthaven zonder tolk te laten verlopen. Het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen dienaangaande, doet evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker klaarblijkelijk wel in staat bleek zich tijdens dit interview op de luchthaven verstaanbaar te maken over zijn problemen, zodat het niet aannemelijk is dat hij zich niet zou hebben kunnen uitdrukken aangaande de landen en data van zijn reisweg. Verzoeker verwijst trouwens in zijn verzoekschrift zelf naar zijn verklaringen op de luchthaven als zijnde correct (verzoekschrift, p. 5), zodat hij bezwaarlijk op de volgende ernstig kan beweren dat zijn kennis van het Engels onvoldoende is om zich ten aanzien van de luchtvaartpolitie uit te drukken. Zoals in de bestreden beslissing terecht opgemerkt, was tijdens verzoekers interview op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk een tolk Tamil aanwezig.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gemotiveerd dat verzoeker ook onaannemelijke verklaringen aflegde over het tijdstip van zijn vertrek uit Sri Lanka en over de (valse) paspoorten die hij gedurende zijn reisweg zou hebben gebruikt. Verzoeker laat deze motieven in zijn verzoekschrift echter geheel ongemoeid zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden overgenomen.

Ook aangaande alle overige motieven in de bestreden beslissing (zie *supra*) voert verzoeker geen enkel inhoudelijk en concreet verweer in zijn verzoekschrift. Hij werpt slechts meermaals op dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka niet zou zijn onderzocht door de commissaris-generaal – *quod non* (zie *infra*) – en herhaalt slechts dat *"hij reeds werd opgepakt, vastgehouden en zijn moeder heeft verloren (door het toedoen van de CID) en dat de overheid in het beste geval alleen maar toekijkt en zelf geen actie onderneemt of bescherming biedt"*. Geenszins kan dergelijk verweer een ander licht werpen op de pertinente motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten en zijn beweerde ontvoering. In zoverre verzoeker met zijn verwijzing naar de veiligheidssituatie in Sri Lanka verwijst naar zijn profiel als Tamil, dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing dienaangaande terecht wordt gemotiveerd als volgt:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven."

De commissaris-generaal besluit terecht dat, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden banden met de LTTE, kan worden aangenomen dat verzoeker niet in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou staan ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Uit het geheel van de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift, er in Sri Lanka geen sprake is van een situatie van willekeurig geweld die in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging zou kunnen uitmaken. In zoverre verzoeker naar deze informatie verwijst in het

kader van zijn vluchtrelaas, dient erop gewezen dat verzoeker de door hem aangehaalde vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen en dat een verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon hiertoe niet kan volstaan.

De door verzoeker opgestelde verklaring (verzoekschrift, stuk 3) kan bezwaarlijk worden beschouwd als afkomstig van een objectieve bron. Deze verklaring bevat verder geen enkel element dat op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht zou kunnen werpen, daar het slechts een herhaling is van een gedeelte van zijn vluchtrelaas.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede en mede gelet op het voorgaande merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.”

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift een element dat de toekenning van subsidiaire bescherming op basis van voormeld artikel zou kunnen verantwoorden. Verzoeker citeert in zijn verzoekschrift weliswaar uit een *“COI over de veiligheidssituatie”* (verzoekschrift, p. 7-8 en 13), doch hij laat na enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald zou zijn. Hoger is reeds komen vast te staan dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij banden heeft met de LTTE. Aldus toont verzoeker niet aan dat in Sri Lanka sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER